

Riktlinjer för förlängning av återhämtningsperioden vid exceptionellt svåra situationer

1. Inledning

- 1.1. Enligt artikel 138.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (nedan kallat Solvens II-direktivet)¹ får tillsynsmyndigheterna under vissa omständigheter förlänga återhämtningsperioden för återupprättandet av efterlevnaden av solvenskapitalkravet (nedan kallat SCR) enligt artikel 138.3 och artikel 218.4 i Solvens II-direktivet under en period av högst sju år. Denna befogenhet gäller i händelse av exceptionellt svåra situationer som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som representerar en betydande del av marknaden eller drabbade branscher där företagen inte fullgör sina solvenskapitalkrav. Tillsynsmyndigheterna åläggs att mildra möjliga oönskade konjunkturförstärkande effekter på det finansiella systemet eller negativa effekter på de finansiella marknaderna, särskilt på försäkringsmarknaden, som i slutändan skulle vara till skada för försäkringstagarnas och förmånstagarnas intressen.
- 1.2. Det är av yttersta vikt att tillsynsmyndigheterna utvecklar en enhetlig praxis när man beslutar till vem man bör bevilja en förlängning och varaktigheten av denna, för att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor i situationer där en förlängning av återhämtningsperioden är en utväg. Eiopa utfärdar därför dessa riktlinjer enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (nedan kallad Eiopaförordningen).²
- 1.3. Riktlinjerna riktar sig till tillsynsmyndigheter för att se till att de använder en konsekvent strategi vid förlängningen av återhämtningsperioden vid exceptionellt svåra situationer. Dessa riktlinjer tar även itu med relaterade frågor som kräver enhetlig tillsynspraxis eller förstärkt harmonisering. Dessa innefattar upphävning/återkallelse av en förlängning, ytterligare utökning av redan beviljade förlängningar och offentliggörande av upphävningar av förlängningarna.
- 1.4. När Eiopa förklarar att en exceptionellt svår situation föreligger i enlighet med artikel 138.4 i Solvens II-direktivet innebär detta inte automatiskt att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag (nedan kallade "företag") i en medlemsstat som omfattas av denna underrättelse är potentiellt berättigade till en förlängning av återhämtningsperioden.
- 1.5. Av de tre exceptionellt svåra situationerna som avses i andra stycket i artikel 138.4 i Solvens II-direktivet kommer förmodligen endast ett oförutsett, brant och kraftigt kursfall på finansmarknaderna att ha en betydande negativ inverkan på de flesta företag då detta skapar en ogynnsam affärsmiljö. Ett ihållande lågt ränteläge väntas främst påverka livförsäkringsföretag, återförsäkringsföretag som bedriver livförsäkringsverksamhet och vissa typer av skadeförsäkringsföretag. Det kan hända att en katastrof med stor inverkan

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1)

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48)

endast har en betydande påverkan på några företag eftersom den främst kommer att påverka vissa affärsgränser.

- 1.6. Det finns viktiga skillnader mellan de tre exceptionellt svåra situationerna som nämns ovan när det gäller möjligheten för företag att skydda sig mot sådana situationer, hindra företag från att åsidosätta efterlevnaden av sitt solvenskapitalkrav eller återhämta sig från en sådan överträdelse inom föreskriven tid. Dessa skillnader måste beaktas av tillsynsmyndigheten när den fattar beslut om ett företag är berättigat till en förlängning och om varaktigheten av denna.
- 1.7. Befogenheten att förlänga återhämtningsperioden är endast till för att skapa flexibilitet när det gäller tillsynsåtgärder då en betydande del av försäkringsmarknaden står inför stora problem som skulle kunna leda till allvarliga konsekvenser för marknaden som helhet. Detta skulle kunna uppstå om alla berörda aktörer tvingades att vidta liknande åtgärder inom samma begränsade tidsram och på så sätt skapa konjunkturförstärkande effekter på det finansiella systemet, eller när viktiga delar av försäkringsmarknaden har finansiella svårigheter med skadliga effekter på marknaden.
- 1.8. Vid beslut om varaktigheten av förlängningen av återhämtningsperioden förväntas tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till den exceptionella karaktären av förlängningen och den allmänna regeln i artikel 138.3 i Solvens II-direktivet som föreskriver att företag måste se till att införa de åtgärder som krävs för att uppfylla kapitalkraven inom en begränsad tidsram på 6–9 månader.
- 1.9. När den exceptionellt svåra situationen är ett oförutsett, brant och kraftigt kursfall på finansmarknaderna eller ett ihållande lågt ränteläge kommer tillsynsmyndigheterna att behöva göra antaganden om finansmarknadsutvecklingen för att besluta om tidsperioden för förlängningen av återhämtningsperioden. När det i efterhand visar sig att dessa antaganden var betydligt överoptimistiska eller pessimistiska måste tillsynsmyndigheterna kunna rätta till sina beslut genom att antingen ytterligare förlänga en medgiven förlängning där förväntade förbättringar av den exceptionellt svåra situationen inte har skett, eller genom att återkalla en förlängning när det inte längre föreligger några hinder för en snabbare återhämtning.
- 1.10. Riktlinjerna 1–11 bör tillämpas på enskilda företag och *tillämpliga delar* på grupper, det vill säga när dessa riktlinjer tillämpas på grupper, bör "företag" tolkas som en "grupp" och "tillsynsmyndighet" bör tolkas som "grupptillsynsmyndighet".
- 1.11. Följande definitioner har utarbetats för dessa riktlinjer:
 - a) "förlängning av återhämtningsperioden" betyder den förlängda period som ska åtgärda en överträdelse av SCR som överstiger den ursprungliga perioden i enlighet med artikel 138.3 i Solvens II-direktivet;
 - b) "upphävning av förlängningen" innebär att tillsynsmyndigheten tar tillbaka en förlängning av återhämtningsperioden när det berörda företaget inte har lyckats styrka betydande framsteg för att åtgärda överträdelsen av

solvenskapitalkravet i enlighet med artikel 138.4 femte stycket i Solvens II-direktivet;

- c) "återkallelse av förlängningen" innebär att tillsynsmyndigheten tar tillbaka en förlängning av återhämtningsperioden på grund av en väsentlig förändring i de förhållanden som låg till grund för förlängningen.

1.12. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.

1.13. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Riktlinje 1 – Allmänna överväganden när det gäller beviljandet av en förlängning av återhämtningsperioden

1.14. När tillsynsmyndigheten beviljar en förlängning av återhämtningsperioden och beslutar om varaktigheten för denna förlängning bör den sträva efter att förhindra oproportionerligt negativa effekter för den finansiella marknaden i allmänhet eller för försäkringsmarknaden i synnerhet. Den bör se till att makroöverväganden på lämpligt sätt balanseras mot behovet av att inte i onödan äventyra skyddet av det berörda företags försäkrings- och förmånstagare.

Riktlinje 2 – Ingen förlängning av återhämtningsperioden utan att förlängningen kan reduceras eller återkallas

1.15. Tillsynsmyndigheten bör fatta alla beslut om att förlänga återhämtningsperioden på villkor att kunna återkalla eller reducera den förlängda återhämtningsperioden då de bakomliggande omständigheterna för förlängningen har förändrats på ett sådant sätt att tillsynsmyndigheten inte skulle ha beviljat en förlängning eller skulle ha beviljat en mer begränsad förlängning under dessa nya omständigheter.

1.16. Om Eiopa förklarar att det exceptionellt svåra förhållandet inte längre föreligger bör tillsynsmyndigheten snarast se över alla eventuellt beviljade förlängningar.

Riktlinje 3 – Beslut om varaktigheten av förlängningen av återhämtningsperioden

1.17. Tillsynsmyndigheten bör hellre ytterligare utvidga förlängningen av återhämtningsperioden än bevilja en mycket lång förlängning av återhämtningsperioden från första början.

Riktlinje 4 – Begäran om information och återhämtningsplan

- 1.18. Tillsynsmyndigheten bör kräva att företaget tillhandahåller all relevant information för att underlätta för tillsynsmyndigheten att bedöma faktorer och kriterier enligt definitionen i artikel 288 c–h och i artikel 289 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/35.³
- 1.19. När det gäller beviljandet av en förlängning av återhämtningsperioden bör återhämtningsplanen i enlighet med artikel 142.1 i Solvens II-direktivet dessutom innehålla
- a) en motivering av förlängningen och den föreslagna varaktigheten av den förlängda återhämtningsperioden som behövs för att rätta till den exceptionellt svåra situationen;
 - b) de framsteg som bör uppnås var tredje månad till följd av de föreslagna åtgärderna och deras förväntade inverkan på solvenssituationen.

Riktlinje 5 – Förlängning av återhämtningsperioden på grund av ett oförutsett, brant och kraftigt kursfall på finansmarknaderna

- 1.20. Om Eiopa förklarar att ett oförutsett, brant och kraftigt kursfall har inträffat, bör tillsynsmyndigheten främst bedöma de procykliska effekterna när de fattar beslut om förlängning av återhämtningsperioden och dess varaktighet.

Riktlinje 6 – Förlängning av återhämtningsperioden på grund av ett ihållande lågt ränteläge

- 1.21. Om Eiopa förklarar att ett ihållande lågt ränteläge förekommer bör tillsynsmyndigheten främst bedöma de åtgärder som vidtagits av företaget för att begränsa försämringen av solvenssituationen när de fattar beslut om förlängning av återhämtningsperioden och dess varaktighet.

Riktlinje 7 – Förlängning av återhämtningsperioden på grund av en katastrof med stora efterverkningar

- 1.22. Om Eiopa förklarar att en katastrof med stora efterverkningar har inträffat bör tillsynsmyndigheten främst bedöma i vilken utsträckning företaget står inför väsentligt högre fordringar än vad som kunde ha förväntats under normala omständigheter.

Riktlinje 8 – Ytterligare förlängning av återhämtningsperioden om det har skett en väsentlig förändring i de ursprungliga antagandena

- 1.23. Tillsynsmyndigheten bör endast överväga en begäran om ytterligare förlängning om de bakomliggande omständigheterna för den ursprungliga förlängningen av återhämtningsperioden har ändrats på ett sådant sätt att tillsynsmyndigheten

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1)

skulle ha beviljat en längre förlängning av återhämtningsperioden och begäran stöds av en anpassad och realistisk återhämtningsplan.

- 1.24. Tillsynsmyndigheten bör låta ett företag be om ytterligare förlängning av återhämtningsperioden så länge som den totalt erhållna förlängda återhämtningsperioden inte överstiger den längsta tid som avses i artikel 138.4 i Solvens II-direktivet.

Riktlinje 9 – Utvärdering av avsevärda framsteg

- 1.25. Tillsynsmyndigheten bör avgöra om det fortfarande är sannolikt för företaget att uppfylla sin återhämtningsplan när den bedömer om företaget har gjort betydande framsteg när det gäller efterlevnaden av dess solvenskapitalkrav så som framgår av femte stycket i artikel 138.4 i Solvens II-direktivet. Tillsynsmyndigheten bör åtminstone överväga om företaget

- a) misslyckats att genomföra de åtgärder som det har åtagit sig att vidta; eller
- b) misslyckats med att göra betydande framsteg eller med något av de mål som bör uppnås var tredje månad till följd av de föreslagna åtgärderna som ingick i återhämtningsplanen.

Riktlinje 10 – Återkallande eller tillbakadragande av förlängningen

- 1.26. Om tillsynsmyndigheten finner att förlängningen av återhämtningsperioden bör återkallas eller dras in bör företaget ges tillfälle att inom rimlig tid yttra sig om det föreslagna återkallandet eller tillbakadragandet.

Riktlinje 11 – Offentliggörande av återkallandet eller tillbakadragandet av förlängningen

- 1.27. Om tillsynsmyndigheten återkallar eller drar in en förlängning av återhämtningsperioden bör den se till att företaget utan dröjsmål uppfyller kraven i artikel 54.1 i Solvens II-direktivet om att offentliggöra sådan information och skälen till återkallelsen eller indragningen i en uppdatering av rapporten om dess solvens och finansiella ställning.

Efterlevnads- och rapporteringsregler

- 1.28. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. I enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna.
- 1.29. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt rättsliga ramverk eller sin tillsynsram på ett lämpligt sätt.
- 1.30. De behöriga myndigheterna ska bekräfta för Eiopa huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer och ange orsaker till bristande efterlevnad inom två månader efter utfärdandet av de översatta versionerna.

1.31. Om inget svar ges inom denna tidsfrist kommer de behöriga myndigheterna inte att anses uppfylla kraven på rapportering och kommer att rapporteras i enlighet med detta.

Slutlig bestämmelse om granskning

1.32. Dessa riktlinjer granskas av Eiopa.